

ദനഹാക്കാലം

വചന വിചിന്തനം

നാലാം ഞായർ

യോഹ 2,1-11

“പൊട്ടിയിട്ടും കൂട്ടിക്കെട്ടിയ പഴയൊരു

“ജപമാല”

വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നു...”

ആ ജപമാലയുടെ പേരാണ് “അമ്മ!”

ജീവിതത്തിന്റെ കർക്കരങ്ങൾ വറ്റുമ്പോൾ അവർ (ക്രിസ്ത്യാ) പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്ത് അനുഗ്രഹങ്ങൾ ധാരാളമാക്കാൻ കഴിയണം.

മറിയത്തിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം അനുഗ്രഹമാണെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്ന വലിയ വചനഭാഗം, “കാനായിലെ വിവാഹവിരുന്നിന്” കാനായിലെ വിവാഹവീട്ടിൽ വീഞ്ഞു തീർന്നുപോയപ്പോൾ യേശുവിന്റെ അമ്മ മകനോടു പറഞ്ഞു

“അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല.”

അവന്റെ അമ്മ പരിചാരകരോടു പറഞ്ഞു,

“അവൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ചെയ്യുവിൻ.”

“ഭരണികളിൽ വെള്ളം നിറയ്ക്കുവിൻ” യേശു അവരോടു കൽപിച്ചു.

അവർ അവയെല്ലാം വക്കോളം നിറച്ചു.

“ഇനി പകർന്നു കലവറക്കാക്കി അടുത്തു കൊണ്ടുചെല്ലുവിൻ” അവൻ പറഞ്ഞു. കലവറക്കാക്കി വീഞ്ഞായി മാറിയ ആ വെള്ളം രുചിച്ചു നോക്കി. അവൻ മണവാളനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു,

“എല്ലാവരും മേൽത്തരം വീഞ്ഞ് ആദ്യം വിളമ്പുന്നു, അതിഥികൾക്കു ലഹരിപിടിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ താഴ്ന്നതരവും. എന്നാൽ, നീ നല്ല വീഞ്ഞ് ഇതുവരെയും സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ.”

കാനായിലെ വിവാഹവീട് മാതാവിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം സമ്മാനിക്കുന്ന ഇടമാക്കി മാറ്റുമ്പോൾ സുവിശേഷകൻ വരികൾക്കിടയിലൂടെ പറഞ്ഞു വയ്ക്കുന്നത് മാതാവിന്റെ അക്കിത്തുള്ളിൽ അഭയം തേടുന്നവരെ അമ്മ പൊന്നുപ്പോലെ കാക്കുന്നു എന്നതാണ്. കരയുന്നവരുടെ കണ്ണുനീർ കാണുവാനുള്ള അമ്മമാരുടെ കഴിവ് കൂടുംബത്തെ അലംകരിക്കുമ്പോൾ കാനായിലെ വിവാഹവീട്ടിൽ വധുവരൻമാരുടെയും അവരുടെ കാർന്നോമാരുടെയും കണ്ണുനീർ കണ്ടത് പരിശുദ്ധ കന്യാകാമറിയം മാത്രമാണ്. അവൾ കാനായിലെ വിവാഹവീടിന്റെ ഗദ്ഗദം കണ്ടു, കേട്ടു എന്നുള്ളതു മാത്രമല്ല, മറിച്ച്, അവൾ കണ്ട കണ്ണുനീരിന് പരിഹാരവും നിർദ്ദേശിച്ചു എന്നുള്ളതാണ് മാതാവിന്റെ മഹത്വം വെളിവാക്കുന്നത്. കണ്ണുനീർ കാണാൻ എളുപ്പമാണ്. പക്ഷെ, കണ്ട കണ്ണുനീരിന് പരിഹാരം നിശ്ചയിക്കുക എന്നത് തികച്ചും ക്ലേശകരം തന്നെ. അമ്മയുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യത്തിൽ മകൻ അൽഭുതം വിളയിക്കുന്നു. നല്ല അമ്മയിൽ നിന്ന് നല്ല മകൻ!

മുമ്പ് പെണ്ണുങ്ങൾ കിണറിൽ നിന്ന് വെള്ളം കോരുകയാണ്. നാട്ടുവിശേഷങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞ് ഏറെ സന്തോഷത്തോടെ കിണറിൽ നിന്ന് വെള്ളം കോരുന്നപ്പോൾ അതിലൊരുവളുടെ മകൻ സ്കൂൾ വിട്ട് അതുവഴി വന്നു. അവൾ അഭിമാനത്തോടെ മകനെ ചൂണ്ടി കാണിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു,

“ആ പോകുന്നതു എന്റെ മോനാ, കാർമ്മൽ ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. ക്ലാസിലെ ഫസ്റ്റാണ്. അദ്ധ്യാപകരെല്ലാം അഭിമാനത്തോടെയാണ് അവനെ

ദനഹാക്കാലം / നാലാം ഞായർ / യോഹ 2,1-11

സ്വപ്നം

നൂട്ട്ചെട്ടിപ്പാട്ടുകാവ്യങ്ങൾ വേണ്ടി

മിഴികൾ

ജഗദനന്ദിയിക്കുന്നവർക്കു

വേണ്ടി

അമ്മയപ്പോൾ

മാധ്യമവും യാചിക്കാൻ

സാധിക്കണം.

കുറിച്ച് പറയുന്നത്. അതു കേൾക്കുമ്പോൾ വലിയ സന്തോഷമാണ്. മറ്റു കുട്ടികൾക്കെല്ലാം മാതൃകയായി അവനെയാണ് അദ്ധ്യാപകർ കാണിച്ചു കൊടുക്കാറ്. അവൻ തന്നെയാണ് ക്ലാസിലെ ലീഡറും.”

അതു കേട്ടപ്പോൾ അവന് വലിയ സന്തോഷമായി. ഒപ്പം, അമ്മയ്ക്കും. കാരണം, മറ്റുള്ളവരുടെ മുമ്പിൽ വലിയ അളവകാൻ കിട്ടിയ അവസരം നന്നായി ഉപയോഗിച്ചതിന്റെ ചാരുതാർത്ഥ്യം അവളുടെ മുഖത്ത് തിളങ്ങിയിരുന്നു. ഇതും കേട്ട് അവൻ കുറച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

കുറച്ച് നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രണ്ടാമത്തവളുടെ മോനും അതുവഴി കടന്നു വന്നു. അവർ പറഞ്ഞു,

“എന്റെ മോൻ ക്രസന്റ് ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂളിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. അവൻ ഏഴാം ക്ലാസിലാണ് പഠിക്കുന്നത് എങ്കിലും കഴിഞ്ഞ ദിവസം നടന്ന ഐ.കു. ടെസ്റ്റിൽ അവൻ പത്താം ക്ലാസ്സുകാരെയും പിന്തള്ളി. അത്രമാത്രം ബുദ്ധി അവനുണ്ട്. സമ്മാനം വാങ്ങിക്കാൻ ഞങ്ങളും പോയിരുന്നു. സമ്മാനം വാങ്ങിച്ചപ്പോൾ വലിയ സന്തോഷവും അഭിമാനവും തോന്നി അവനെയോർത്ത്.”

കുറച്ച് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂന്നാമത്തവളുടെ മകൻ ആ വഴിയെ വന്നപ്പോൾ അമ്മ വെള്ളം കോരുന്നത് കണ്ടു. അവൻ അമ്മയുടെ അരികിലേക്ക് വന്നു. എനിട്ട്, അമ്മയുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് കൂടം വാങ്ങി അതിൽ വെള്ളം നിറച്ച് തലയിൽ വച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു,

“വാ അമ്മേ വീട്ടിൽ പോകാം...”

ആ മകനെ കാണിച്ച് അമ്മ പറഞ്ഞു,

“ഇത് എന്റെ ആകെയുള്ള മകനാണ്. ഞങ്ങൾക്ക് ദാരിദ്ര്യം ആയതുകൊണ്ട് ഇവനെ വിദ്യാലയത്തിൽ വിട്ട് പഠിപ്പിക്കാൻ എനിക്ക് പണമില്ല. അതുകൊണ്ട്, ഞാൻ തന്നെയാണ് ഇവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.”

ആരോ എഴുതിയ നല്ല കഥയാണിത്. കഥയ്ക്കവസാനം രണ്ട് ചോദ്യങ്ങൾ കഥാകർത്താവ് സമ്മാനിക്കുന്നു.

1. ഏത് മകനാണ് നല്ലത് ചെയ്തത്?
2. നല്ലത് ചെയ്ത മകനെ പഠിപ്പിച്ചത് ആരാണ്?

പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിരില്ലെങ്കിൽ മലയാളത്തിൽ പറയും, “വിത്തു ഗുണം പത്തു ഗുണം.” തത്തുല്യമായ വാക്യം വചന ഗ്രന്ഥത്തിലുമുണ്ട്, “ഫലത്തിൽ നിന്ന് വൃക്ഷത്തെ തിരിച്ചറിയാം. നല്ല വൃക്ഷം നല്ല ഫലങ്ങളും, ചീത്ത വൃക്ഷം ചീത്ത ഫലങ്ങളും പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.” ജീവിതത്തിൽ വിജയിച്ച് നിൽക്കുന്ന മക്കളുടെയെല്ലാം പുറകിലെ നിഴലിനെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അതൊരു സ്ത്രീ രൂപമാണ്. ആ സ്ത്രീ രൂപത്തിന്റെ പേരാണ്, “അമ്മ.”

തോമസ് ആൽവാ എഡിസന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ഒരേട്.

ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം സ്കൂൾ വിട്ടുവന്ന തോമസ് ആൽവാ എഡിസൺ അമ്മയ്ക്കു നേരേ ഒരു പേപ്പർ നീട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. “അമ്മേ ദാ..ഈ കത്ത് അമ്മയ്ക്കു തരാൻ ക്ലാസ് ടീച്ചർ പറഞ്ഞു.” ആകാംക്ഷയോടെ എഡിസന്റെ അമ്മ ആ കത്ത് വാങ്ങി. കത്തിലൂടെ കണ്ണോടിച്ച എഡിസന്റെ അമ്മയുടെ മുഖം മങ്ങി.

ഈ ഭാവമാറ്റം കണ്ട എഡിസൺ ചോദിച്ചു, “എന്താ അമ്മേ ഈ കത്തിൽ?”

ഉടനെ ചെറുതായി പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മ ആ കത്ത് ഉറക്കെ വായിച്ചു. “നിങ്ങളുടെ മകൻ അസാമാന്യ കഴിവുകളുള്ള ഒരു കുട്ടിയാണ്. ഈ ചെറിയ സ്കൂളിലെ അദ്ധ്യാപകരോ സൗകര്യങ്ങളോ അവനെ നന്നായി പഠിപ്പിക്കാൻ മതിയാവില്ല. നിങ്ങൾ തന്നെ കൂടുതൽ സമയം അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാകും ഉചിതം.”

നാളുകൾ കടന്നുപോയി, മാസങ്ങളും, വർഷങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. എഡിസൺ

നെഹാകാലം / നാലാം തൊട്ടാഴ്ച / തോമസ് ആൽവാ എഡിസൻ

മാതാവ്,
ജീവിതത്തിൽ
എവിടെ ആയാലും
നൃപകൾ ചെയ്യാൻ
തീർക്കുന്നതോടെ
കാടിനടന്നവർ.
അനുകരിക്കേണ്ട
വ്യക്തിത്വം.

ലോകമറിയുന്ന നൂറ്റാണ്ടിലെ തന്നെ മികച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞനായി മാറി. ഒരു ദിവസം വീട്ടിലെ പഴയ സാധനങ്ങൾ അടുക്കി വൃത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കേ എഡിസൺ മടക്കിയ ഒരു പഴയ പേപ്പർ കഷണം കിട്ടി. എഡിസൺ അതെടുത്ത് നോക്കി. അന്ന് തന്റെ ടീച്ചർ അമ്മയ്ക്കായി കൊടുത്തുവിട്ട കത്തായിരുന്നു അത്. എഡിസൺ അത് വായിച്ചു നോക്കി. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരുന്നു,

“നിങ്ങളുടെ മകൻ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയാണ്. ഇവനെ പഠിപ്പിച്ച് സമയം കളയാൻ ഞങ്ങൾക്കാവില്ല. ദയവായി ഇനി ഇവനെ ഈ സ്കൂളിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കരുത്.”

ഇത് വായിച്ചശേഷം എഡിസൺ മണിക്കൂറുകൾ ഒറ്റയ്ക്കിരുന്നു വായിച്ചു കരഞ്ഞു. അവസാനം അയാൾ തന്റെ പഠനമുറിയിലെ മേശയിൽ നിന്നും ഡയറിയെടുത്ത് ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു,

“ബുദ്ധിയില്ലാത്ത എഡിസണെ ലോകത്തിന് മുന്നിൽ മഹാനാക്കിയ എന്റെ അമ്മയാണ് യഥാർത്ഥ ധീര വനിത.”

മാതാവിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം ശക്തമാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മാതാവിന്റെ മുമ്പിൽ നീട്ടിയ കരങ്ങളുമായ് നിൽക്കുന്നവർക്ക് അമ്മ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നത് സ്വന്തം മകനെയാണ് - ക്രിസ്തുവിനെ തന്നെ. കാരണം, അമ്മയ്ക്കറിയാം, അവനെ കാണിച്ചു കൊടുത്താൽ അവൻ പറയുന്നതു പോലെ അനുസരിച്ചാൽ അവിടെ സമൃദ്ധി ഉണ്ടാകുമെന്നും, ഒപ്പം, ദൈവാനുഗ്രഹമുണ്ടാകുമെന്നും.

കാനായിലെ വിവാഹവീട്ടിൽ വീഞ്ഞു തീർന്നുപോയപ്പോൾ യേശുവിന്റെ അമ്മ ആ കുടുംബത്തിന്റെ കണ്ണുനീർ ഒപ്പുന്നതിന് മകനോടു ചെന്നു പറഞ്ഞു,

“മോനെ, അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല.”

തുടർന്ന്, അവൻ പറയുന്നതൊന്നും അൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച്, അവൾ തന്റെ പരിചാരകരോടു പറഞ്ഞു,

“അവൻ (ക്രിസ്തു) നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ചെയ്യുവിൻ.”

ക്രിസ്തുവിനെ അവൾ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അവൻ പറയുന്നതു പോലെ വീട്ടുകാർ അനുസരിച്ചു. അവിടെ സമൃദ്ധി ഉണ്ടായി. ഫലമോ, ദൈവാനുഗ്രഹം അവിടെ തളം കെട്ടി നിന്നു.

“അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല...” രണ്ടു വാക്കുകളാണ് ഉള്ളതെങ്കിലും ഇത്രയും മനോഹരമായ മാധ്യസ്ഥ്യം, പ്രാർത്ഥന ലോകം കണ്ടിട്ടില്ല. ഇന്നും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട പ്രാർത്ഥനയും മാധ്യസ്ഥ്യവും ഇതു തന്നെയാണ്, “അവർക്കു വീഞ്ഞില്ല...” ഇവിടെ, വീഞ്ഞിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നിനക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളത് ചേർത്ത് വയ്ക്കാം. കാരണം, കുടുംബത്തിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ കൽഭരണികൾ വറ്റുമ്പോൾ വിറങ്ങലിച്ച് നിൽക്കാതെ കൂപ്പിയ കരങ്ങളുമായ് നിന്ന് അനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വന്തമാക്കാൻ...

**ദൈവത്തോടൊപ്പം അദ്ധ്വാനിച്ചവർ
ദൈവിക സമൃദ്ധിക്ക് കാരണമാകുന്നു!
കൽഭരണികളിൽ വെള്ളം നിറച്ചാൽ
ദൈവം ഇന്നും അൽഭുതങ്ങൾ ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണ്!**

ഫാ. ജോബി മേനോൻ : +91 944 7777 931

ഒന്നാംകാലം / നാലാം നമ്പർ / യോഹാ. 1-1